

Werk

Titel: Tobiae Pfanneri, De Catechumenis antiquae Ecclesiae Liber

Autor: Pfanner, Tobias

Verlag: Boetius; Litteris Mullerianis

Ort: Gothae; Francofurti; Vinariae

Jahr: 1688

Kollektion: VD17-Mainstream

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN740847600

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN740847600>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=740847600>

LOG Id: LOG_0003

LOG Titel: Serenissimis Friderico Atque Jo. Guilielmo, Saxonicae Iuventutis Principibus; Fratribus Germanis

LOG Typ: dedication

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

SERENISSIMIS
FRIDERICO,
ATQVE

JO. GUILIELMO,

Saxonicae Juventutis
Principibus;

FRATRIBUS GERMANIS.

DE

DEDICATIO.

Uorum maximè nominibus hæc nostra insigniremus, tacita æstimatione pensantem, subiit cogitatio, VESTRI potissimum periculum facere, & si consilio fortuna annueret, Vestræ simul benevolentia censum irrepere, nobisque eodem ausu gratiam, opusculo splendorem patrociniumque parare. Neque erant, in quos magis qualiscunque officii ratio causaque congruerent. In ipso scilicet imperii quodam velut Catechumenatu, aut Catechumenatûs viciniâ positis, nominis saltem similitudine Catechumeni Ecclesiæ convenire videbantur; Ecclesiæ inquam, quæ afflictæ miserrimèque habitæ à tot seculis veritati utcunque superstes, deteriso superiori tandem ævo senio situ, tanquam novo quodam Catechumenatu, Vestra demùm in domo vestrisque in provinciis, in robur venustatemque melioris doctrinæ disciplinæque re-

DEDICATIO.

floruit. Et quantocunque munere VOS
 maximè colere, debitæ pietatis videri
 poterat, eâ familiâ, eo P A R E N T E,
 iisdemque prognatos, quorum in aulis
 publicorum veluti munium Catechume-
 natum nos exercere voluerunt fata, non
 in totum averfantia paterni avitique exi-
 lii reliquias trahentes; ita dispensante
 divina clementiâ, ut cui VOS nata-
 les, ego fortunam, quibus VOS profa-
 piam, ego honores deberem, quicquid
 ipsi dedissent (& supra merita hætenus
 dedere,) habiturus; ea sortis haud sem-
 per neque perpetuò adversantis indul-
 gentiâ, ut jam non amplius poeniteat exi-
 lii, nascendi conditione, & velur hæredi-
 tatis quadam necessitate accepti; ipsa nau-
 fragii quamvis incommoda occasione in-
 portum, quos sæpè ludos ludere Fortuna
 solet, projectos. Factum scilicet cœlesti fa-
 vore, Numinisque quandam in nos quo-
 que inclinatione, ut quo VOS Patre glo-
 riamini, ego Principe Dominoque gau-
 derem, Serenissimo, inquam, FRIDERICO,
 Principe ad decus pariter seculi, atque
 invidiam, fortuna atque virtute ador-
 nan-

DEDICATIO.

nante, composito, majorum gloriam,
 propriis cumulante laudibus, pari af-
 fectu Germaniæ remp. cujus ipse nobi-
 lissima portio, atque terras, in quas ipsi
 propitiis in istas fatis imperium evenit,
 complexo, cuncta denique optimi Civis,
 eximiiq; Principis munia, fide, consilio,
 curâ, operâ, studiisque nunquam à com-
 muni utilitate aberrantibus implente.
 Et ô felicem Germaniam! modo omnes,
 quorum id negotium esse debebat, ad
 conservandam eam ornandamque ea-
 dem mente, industria, virtute consensis-
 sent, occidentique & in extremo ferè
 sitæ Reip. opem ferre simili pietate in ani-
 mum induxissent suum; reputantes, o-
 mnibus quidem bonis expedire, patriam
 salvam esse, sed in iis, qui fortunati sunt,
 terrarumque domini, id magis apparere;
 tantis scilicet pignoribus Reip. illigatis;
 de qua malè merendi nullam justam un-
 quam causam existimare, & ad cujus sa-
 lutem totum se conferre, præcipua boni
 Civis laus atque gloria est. At verò ni-
 hil hîc attinet, publica in calamitate pri-
 vatis doloribus indulgere, atque inani-

DEDICATIO.

bus querimoniis ad luctum nihil profuturum exponere Reip. atque afflictorum ceterorum incuriâ Civium vulnera; celebrare potius liceat regionum Vestrarum felicitatem, etiam inter publicas clades, deflagratique fermè imperii cineres immota pace, & quæ hujus comes esse solet, copiâ rerum florentium, Principis, post Deum, auspiciis atque provisu, quem VOBIS natalium prærogativâ, patriæ subditisque curæ similitudine Patrem esse, propitia utrisque neque omnino incolumitatē nostram dedignantia Fata voluerunt; Sapientis, Placidi, atque Magnanimi, quæ singulorum in FRIDERICIS Serenissimæ Vestræ Domûs fuere elogia, in hunc unum cumulatis, Principem Pietate, Prudentiâ, Justitiâ, & quo hæ ornatiores gratioresque apparerent, clementia atque humanitate insignem, istud maxime ex principatu usurpantem, opum amplitudinem beneficiorum magnitudine testari, ita naturâ moribusque natum asseveratumque, ut grave sibi putet atque alienum ab officio Principis, à Serenissimimo vultu iristem quempiam

DEDICATIO.

repulsumque dimittere, minuituru m.
 apud humanum genus Romani Prin-
 cipis gratiam, adeo in amore quon-
 dam atque deliciis habiti, si Vespasia-
 norum ævo vivere sibi quoque conti-
 gisset, obsoleta illius atque minori illius,
 si ad hunc compares, nostris præsertim
 temporibus, gloriâ, nisi quod vivam tan-
 tæ humanitatis effigiem in FRIDERICO
 renovari, etiam ad TITI ornamentum per-
 tinere videatur. Et Vos, Celsissimi Prin-
 cipis, isto Parente, tantis maioribus orti,
 moribus, quod optamus speramusque,
 referetis, quos vitæ fortunarumque, vo-
 lente ita Numine, auctores sortiti estis,
 ad honestissimam imitandæ virtutis ne-
 cessitatem illustrissimâ stirpis exemplis
 obstricti, quam cognatione quadâ etiam
 longinqua contingere, exterrorum quo-
 que Principum ambitio, summæq; nobi-
 litatis indicium est. Et verò non validius
 aliud generosæ argumentum profapiæ,
 quàm imaginibus majorum ad virtutum
 æmulationem accendi, haud figurâ scili-
 cet, sed memoriâ rerum gestarum pecto-
 re flammam concipere, non nisi æquatâ

DEDICATION

istorum famâ gloriâque sedandam. | Egre-
gium equidem suaq; laude dignissimum,
nobilitatem virtute antevenire, neq; inso-
lens, alienæ celebritatis fulgore ad paria
audenda excitari; at efficacior plerum-
que stimulus est, qui ex propinquo ani-
mos urget, ad capeſſenda præclara, ac-
cepta generosis seminibus indole, asve-
tutine magnæ fortunæ, gentiliumque
laudum ornamentis alacriores, & quos
dignitatis suæ ipsa celsitudo nataliū ad-
monet. Sunt quidem, quos in spem im-
perii patriæque expectationem genitos
ad vitiorum ignobilitatem aut ingenii
inertia, aut pravi aliorum mores detru-
dunt, summam fortunam in luxu fastuque
arbitrantes, quam per excelsa agere oport-
uerat atatem, per flagitia prodigentes
etiam plebejo pudenda, Principatûs pu-
tantes præmia, lubricini otium atque ali-
menta præbere, sibi delinquendi, quoties
inbuerit, gratiam facere, nullo denique
poenarum metu improbum esse; quasi
aut ignavas voluptates pro lubitu exer-
cere, aut injuriam licentius facere, id de-
mum esset imperio uti, At nulla aut ra-
ra,

DEDICATIO.

ra, etiam vetustissimæ historiæ monu-
 menta repetentibus sese offerunt vilitatis
 istius à Generositate stirpis suæ deerran-
 tis in Gente vestra exempla; & paterna at-
 que avita decora è proximo intuentibus
 satis erit, tam illustribus quotidianisque
 præceptis exemplisque ad virtutem as-
 svefieri, & quid tam celsi culminis for-
 tem deceat, maximaque in fortuna mini-
 mam licentiam esse debere, domesticis
 documentis addiscere. Non certe sine ra-
 tione sacra est magnorum virorum me-
 moria; & debemus id virtuti, ut non præ-
 sentem tantum illam, sed & ablatam è con-
 spectu veneremur; at ardentioti eam me-
 rito affectu colunt atque prosequuntur,
 quorū illa in domo nata non splendorem
 minus, quam imitandi consilium istis at-
 que stimulos addit, qui generis inde or-
 tum nobilitatemque traxere. Quanquam
 enim Solis jubare loca quoque gaudeant
 sordida, atque majorum suorum luce,
 etiam inertes resplendeant, aliud tamen
 diversissimæque gloriæ res est, sub um-
 bra suorum desidem latere, aliud, accepto
 ab istis fulgori suam quoque claritatem

DEDICATIO.

affundere. Neque minora de VOBIS sibi pollicentur, quibus à fortuna concessum, adspectu vestro aut alloquio frui, quorumcunque denique interest, olimque intererit, VOS quam optimos aliquando, vestro scilicet fastigio dignos, & quos nacti estis egregios officii vestri monitores, Patri, Avo, majoribus simillimos esse. Et spondent id mores vestri, etiam tenera ætate ad modestiam pariter majestatemque concinnati, animorum vigor vix ætatis suæ patiens, ipsiusque oris & corporum decus, facili apud optantes latantesque conjecturâ, magnorum operum avitarumque laudum maximè capaces futuros, quos tam eximia speciè natura dignata est, atque in paternarum virtutum similitudinem felicissimè deductos iri, qui celsissimæ stirpis vestigia, & quos maturior ætas datura sit fructus, ipso adolescentiæ flore ostendunt. Neque perire patietur tot incolumitatem atque felicitatem Vestram flagitantium sperantiumque vota benignissimum Numen, quo VOS amore, qua curâ complectatur, jam satis testatum, tantis scil. benevolentia

DEDICATIO

tiae pignoribus jam beneficiis que ornatos, summæque fortunæ ipsa nascendi sorte admotos. Et hæc divinæ bonitati curæ erunt, cui VOS publica spes devotioque commendat. Vestrum, quod precor, erit, oblato muneri quamvis exiguo illustres manus commodare, porrigenti donarium sereno annuere vultu, laudatissimumque PARENTEM hac quoque morum parte exprimere,

Sereniss. Vestrar. Celsitud.

Dab. Vinar. prid.
Cal. Dec. A. O. R.
c15 15c LXXXVII.

obsequentissimus Cultor

T. P F A N N E R.
Consil. Aul. Saxon.

PRÆFATIO.

Veteris Ecclesiæ monumenta, atq; Patrum præsertim scripta olim tractantem inceserat cupido de Ritibus ejus Historiam scribere, & quæ illius forma, facies, atq; habitus fuerit, una veluti tabulâ spectandam proponere. Neque intra propositi limites s̄eterat cogitatio, ad ipsum tandem opus progressa, ut perficiendû non spem tantum atque votum coeptus labor, sed & spei robur atque fiduciam adderet. Tanta molienti manus fata injecere, objectis, quæ industriam intendentem primò dubium redderent, postea copiam facultatemque, ad extremum denique cum proposito ipsum penè animum, aut saltem animi, sine quo nihil victurum scribas, vigorem alacritatemq; auferrent. Hæitationem primò attulere Scriptores, qui jam materiam hanc sive integram sive per partes tractaverunt; qui si quid omnino alienæ industriæ intactum permisere, molestum tamen futurum erat, in multis & forsân plerisque actum agere, post homines, quorum veluti summum certamen erat, ne
quid